בס"ד

יום ד', ד' בטבת תשנ"ו (27 בדצמבר)

מעוד על חודש טבת:

בחודש טבת, שהוא חודש החנוכה, יש עוד אחד בו - על שהוא פורחניות שבאוו עם ישראל בימים שחנכו, חשיב, ועשיר, בטבת. ביחודו של ח' וט' בטבת נקראים חנוכה בדיקים ועין מחנכים בהם אלא יחידים בלבד. ואילו בחנוכה של עשרה בטבת - חנוכה שכל העיבור.

בשמונה בטבת חולשתה הארוכה ניתנה על-פי אלירה חלמי, מלך יוון. והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, לפי שלא היתה הארה יכולה להיטמא כל דורות.

בעשרה בטבת, אם חנוכה בדיקים - בו מתו עשרה הסופרים ינחמיה בן חכליה, שהעלו את ישראל מבבל ופרנסו אותם בכל דרכיהם. ובמותם, חשכו מיניהם של ישראל שבאותו הדור, ובאבדן מהם הרבה לבדים שהיו הלוים לקבל משנה פרנסים היטב היטב, ולא היתה חמורה עשרה עשרה בנו.

בעשרה בו, חנוכה בדיבור - שאז סמך נבוכדנצר מלך בבל את ירושלים ושם את הדבר שלוש שנים שלם עד שהובקרו היטב בעשרה לחודש חמוש מן הדבר שהיה בשלושת לחודש העשירי.

(ספר היובלים)

יום נעים! [redacted]